

Predica de la Krefeld (Zürich)

Duminică, 25 octombrie 2020, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Lc. 12:35-40**: „”.

Vă salut pe toți călduros în Numele scump al Domnului nostru. Au trecut luni de când călătoriile au devenit imposibile. Trăim într-un timp care nu ne place niciunuia. Ne gândim la Cuvântul din 1Tes. 5:18: *„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile („Mulțumiți lui Dumnezeu în orice împrejurare” – lb. germ.); căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi”*. Așadar să-I mulțumim în orice împrejurare.

Toți știm că atunci când Pavel și Sila au fost închiși, pe la miezul nopții, cu toate că erau în temniță, au cântat foarte puternic cântări de laudă Domnului. Apoi Domnul a deschis ușile temniței.

Vedem tot ceea ce se petrece acum pe întregul pământ, fie schimbările climatice, încălzirea globală, acest coronavirus. Întreaga lume este atrasă în evenimentele timpului de sfârșit. Un prezentator de știri a spus: „Ai putea avea impresia că au început judecățile apocaliptice”. Noi ne putem spune unii altora: „Când vedeți toate aceste lucruri ridicăți-vă capetele căci izbăvirea voastră se apropie”. De aceasta aparțin: cutremure, foamete, diferite epidemii. Așa este scris în Lc. 21, atunci când vedem aceste lucruri să ne ridicăm capetele pentru că noi știm că izbăvirea trupurilor noastre se apropie.

Apoi, bineînțeles avem sarcina să atragem atenția asupra lucrurilor care se petrec acum în Orientul Apropiat. Vedem cum o țară islamică după alta încheie tratate cu Israel. Timpul este foarte, foarte aproape când cea mai înaltă autoritate de pe pământ va încheia legământul de șapte ani, așa cum a fost anunțat mai dinainte în Dan. 9:27. Dar aici este un punct care mă mișcă. Dacă privim cu precizie vedem că odată cu răpirea se încheie epoca de acum pentru națiuni și

vor începe ultimii șapte ani. În primii trei ani și jumătate cei doi proroci își vor îndeplini slujba lor, iar în ultimii trei ani și jumătate va fi necazul cel mare și marea prigoană. Dar aici este punctul. Toate pregătirile se fac acum. Vă spun, în scurt timp răpirea poate avea loc și tratatul poate intra în vigoare.

Repet. Și acest lucru l-a spus fratele Branham foarte clar și deslușit. Ambele sunt foarte apropiate una de cealaltă: răpirea, încheierea harului pentru națiuni și apoi legământul care va fi încheiat cu Israel și popoarele de acolo. Una încetează, cealaltă începe.

Iubiții mei frați și surori, toate negocierile, toate tratatele, fie că este numit „acordul avraamic”, fie „acordul familiei avraamice”, toate lucrurile sunt în derulare și ziua se apropie. Acum nu doresc să intru în amănunte, dar și Vaticanul joacă un rol special și foarte mare în ceea ce se petrece în Orientul Apropiat. Toate popoarele și toți conducătorii își vor pierde reputația. Dar o personalitate pe care Biblia îl numește prinț, domnitor, va avea un renume mondial pentru că așa a fost prezis și așa se va și întâmpla. Așadar noi suntem foarte, foarte aproape de sfârșit. Haideți să rămânem cumpătați, treji și în rugăciune.

Noi am auzit de la fratele Keller și am citit din Lc. 12, că va veni sfârșitul. Îndeosebi aici este important ceea ce a fost spus, și anume, atunci când Domnul Se întoarce înapoi de la ospățul nunții. Nu când va merge la ospățul nunții. Ci așa cum este scris aici în vers. 36, atunci când El Se va întoarce *de la* ospățul nunții, atunci *robii Lui* – la plural. Nu un rob, ci robii o vor trăi. Aici avem ceva minunat.

Și acest lucru l-a spus fratele Branham foarte deslușit. În clipa când cei 144.000 care vor fi pecetluiți în timpul slujbei lui Moise și a lui Ilie și se vor arăta pe Muntele Sionului, Domnul ne va lăsa pe noi la nuntă și va veni singur și Se va descoperi fraților Săi. Așa cum Iosif și-a lăsat familia în palat și s-a descoperit singur fraților săi, tot așa Domnul ne va lăsa pe noi la ospățul nunții, după trei ani și jumătate, va coborî și Se va descoperi fraților Săi, celor 144.000, și cei doi robi ai Săi, Moise și Ilie o vor trăi.

Dar atunci când este vorba de *timpul nostru* este vorba doar de *un singur rob*. Acest lucru este amintit imediat direct în Lc. 12 începând de la vers. 42 la vers. 44; se poate citi ce sarcină are robul

care *înainte de nuntă* aduce poporului lui Dumnezeu ultimul mesaj și împarte hrana duhovnicească. Se poate citi în Lc. 12 de la vers. 42 până la vers. 44; aici este scris că el va avea o măsură de hrană. O putem spune deseori, masa Domnului n-a fost niciodată atât de bogat pregătită ca acum. Acum este dată invitația pentru ospățul nunții.

S-o mai spunem încă o dată. Atunci când Domnul va veni de la ospățul nunții și se va descoperi fraților Săi atunci cei doi robi vor fi aici și Domnul va confirma ceea ce ei au făcut. Apoi Se va întoarce la noi. Și când se vor încheia cei șapte ani cu ospățul nunții, atunci Domnul nostru nu va mai fi Mirele și noi nu vom mai fi Mireasa, atunci vom coborî cu El și, împreună cu El, ca împărați vom stăpâni și împărăți o mie de ani.

În Mat. 24:45 este scris cuvântul bine cunoscut: „*Care este deci robul credincios și înțelept, pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale* („peste slugile sale” – lb. germ.), *ca să le dea hrana la vremea hotărâtă?*”

Noi am ajuns în ultima perioadă de timp înaintea revenirii lui Isus Hristos. Domnul a dat o însărcinare directă deja în iunie 1933, că fratele Branham va aduce un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Așa cum Noul Testament a început cu împlinirea prorociei biblice tot așa Noul Testament se încheie cu împlinirea prorociei biblice. Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit, și așa făgăduințele au început să se îplinească.

Astăzi am citit din capitolul 1 din Evanghelia după Ioan, un capitol prețios. Este prețios cum totul a fost prezentat, cum s-a împlinit slujba lui Ioan Botezătorul, cu adevărat minunat! Apoi cine merge la Marcu 1 și citește de la versetul 1 la 5, acela va putea citi cele două versete biblice din Vechiul Testament (Is. 40:3 și Mal. 3:1a) care sunt redate în Marcu 1:2-3.

Permiteți-mi să accentuez. Așa cum adunarea nou testamentară a început cu împlinirea prorociei biblice tot așa se va și încheia, cu împlinirea prorociei biblice. În această duminică putem spune acest lucru pe întregul pământ, putem spune cu glas tare: ascultați de ceea ce spune adunărilor Duhul, acum. Noi toți știm că a fost făgăduit doar un singur proroc care va veni înainte de a veni ziua cea mare și

înfricoșătoare a Domnului, înainte ca soarele să-și piardă strălucirea și luna să se prefacă în sânge. Înainte ca timpul harului să se încheie Dumnezeu a vrut să trimită un proroc ca Ilie care va rânduia totul biblic și va aduce totul înapoi în starea corectă, pentru ca noi să fim aduși înapoi la ceea ce este scris în Noul Testament, în certificatul divin, ca să-l respectăm și să ne întoarcem înapoi la început prin har; o restituire deplină a tuturor lucrurilor care au fost la început.

Dacă citim versetele din Mat. 24, aici este scris că nu este doar un rob, ci și toți slujitorii sunt hotărâți de a da hrana divină mai departe. Ce a spus Domnul nostru? „Hrana Mea este ca Eu să fac voia Aceluia care M-a trimis”. Cu propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să fie legată voia lui Dumnezeu. Noi trebuie să fim aduși în voia lui Dumnezeu. Nu doar să venim și să luăm hrana, ci să fim aduși în conformitate cu Dumnezeu, să primim ceea ce El ne-a făgăduit și să-I mulțumim din inimă pentru aceasta.

Noi am amintit deja acest lucru din Mat. 17:11, unde Domnul a spus foarte clar: „*Drept răspuns, Isus le-a zis: «...»*”. Eu n-am nevoie de răspunsul vostru și voi n-aveți nevoie de răspunsul meu. Dar toți împreună avem nevoie și respectăm răspunsul divin pe care Domnul ni l-a dat aici: „*Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile»*”. Acest Cuvânt este AȘA VORBEȘTE DOMNUL, în Vechiul și Noul Testament.

Eu scriu în noua mea scrisoare circulară despre faptul că ungera Duhului Sfânt și, în legătură cu aceasta, inspirația Duhului a fost dată prorocilor. De aceea ei puteau spune AȘA VORBEȘTE DOMNUL, pentru că ei stăteau sub ungera și inspirația directă a Duhului Sfânt. De aceea Cuvântul pe care îl citim nu este Cuvântul lui Isaia, nu este Cuvântul lui Ieremia, ci este Cuvântul lui Dumnezeu pe care noi îl citim, îl auzim și îl credem. Astfel noi acceptăm și primim prin credință că în timpul nostru Dumnezeu a trimis un bărbat ca Ilie. Noi toți știm ce a făcut Ilie pe Muntele Carmelului. El a chemat poporul lui Dumnezeu, l-a strâns împreună. Ce facem noi astăzi? „Strânge pe poporul Meu, ca ei să asculte Cuvintele Mele”.

De peste 50 de ani, aici în Zürich am ținut adunări, în ultima duminică a lunii, și suntem foarte mulțumitori Domnului. Este trist că

în clipa de față nu pot avea loc adunări. Dar suntem la fel de recunoscători pentru timpul în care noi ne-am putut aduna. Acum pretutindeni toate cercurile de rugăciune se pot strânge pentru rugăciune. Exact așa noi Îi mulțumim Domnului că El l-a trimis pe prorocul și robul Său. Dacă ați ști câți sună și ce aud urechile mele. Mereu și mereu se spune: „Frate Frank, dacă tu nu ne-ai fi adus mesajul atunci astăzi noi am fi unde sunt toți ceilalți”. Apoi eu trebuie să răspund: „Dacă Dumnezeu nu l-ar fi trimis pe fratele Branham atunci eu aș fi rămas acolo unde eram în anul 1955”. Dumnezeu S-a îngrijit ca să apară prorocul hotărât de El. Niciodată în ultimii două mii de ani n-a existat un proroc cu o astfel de chemare și trimitere, așa cum a fost cu fratele Branham. Dar este ultimul mesaj înaintea revenirii Domnului și totul trebuie să fie adus în starea corectă de la început.

Acum este vorba ca noi să-l recunoaștem pe astăzi al nostru. Astăzi dacă auziți glasul Lui. Noi nu putem trăi din ceea ce a făcut Dumnezeu în ultimii două mii de ani. Domnul este mereu la prezent și este prezent și a descoperit Cuvântul Său. El cere de la noi credință și supunere – acestea două, credința și supunerea aparțin împreună. În Grădina Eden necredința și nesupunerea au condus la căderea în păcat. În Noul Testament, astăzi este credința și supunerea. De aceea, în Mar. 16:16, Domnul nostru a spus: „*Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit*”.

Atunci ce este cu toți cei ce spun: „Noi credem, noi credem, dar de botez n-avem nevoie”. Ce este aceasta? Ce credință este aceasta? Dacă Domnul nostru spune: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*”, atunci ce credință este aceea când oamenii spun: „Eu sunt credincios, eu Îl urmez pe Domnul, Îi slujesc Domnului, dar de botezul credinței n-am nevoie”? Acești oameni au o credință fabricată de ei; ei cred ceea ce vor ei să creadă, dar nu cred ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Încă mai este scris: „Toți cei ce au devenit credincioși s-au lăsat botezați”. Cei din casa lui Corneliu, care mai întâi au fost botezați cu Duhul Sfânt, s-au lăsat apoi botezați în apă. Botezul aparține vieții unui credincios. Așa sună prima predică din ziua Cincizecimii: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh*”(Fap. 2:38).

Mă uit în urmă la exact 70 de ani în Împărăția lui Dumnezeu. Spre cinstea lui Dumnezeu pot spune că nicio singură dată n-am părăsit calea cea strâmtă. Domnul a dăruit har, și din anul 1952 eu am propovăduit Cuvântul într-o adunare pentecostală. N-am împrăștiat nici o singură dată vreo învățătură greșită. Nici o singură dată, nici o singură învățătură greșită, amăgitoare, n-a venit peste buzele mele. Eu pot spune și să-I mulțumesc Domnului Dumnezeu că nu este meritul meu. Atunci când este dată o chemare divină Domnul preia răspunderea, și El nu veghează doar asupra Cuvântului Său, ci și asupra purtătorului Cuvântului Său. Eu pot spune că aceeași ungere a Duhului Sfânt care a fost asupra prorocilor, apostolilor și asupra fratelui Branham aceeași ungere se odihnește asupra mea, peste cel mai mic din cei ce pot sluji Domnului. Este ultima chemare, și cine are urechi să audă, acela să creadă. Și cine a primit în inima lui acela să fie ascultător, și Domnul va face totul minunat.

Încă o dată îi salutăm pe toți de pe întregul pământ, de aproape și de departe. Îndeosebi dorim ca toți frații slujitori să dea mai departe Cuvântul curat al lui Dumnezeu în legătură cu voia lui Dumnezeu pentru ca noi toți să ajungem la unitatea credinței și a cunoștinței și să putem trăi pregătirea noastră și desăvârșirea. Cred și sunt pe deplin convins de ceea ce s-a spus fratelui Branham: „Mesajul încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Bărbatul lui Dumnezeu a spus: „Mesajul este: înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, înapoi la învățătura apostolilor, înapoi la ceea ce a fost la început! Domnul nostru este Alfa și Omega, El este Începutul și Sfârșitul. El a început și tot El va sfârși.

Nu vă temeți! Gândiți-vă la Cuvântul din 1 Tes. 5:18. Chiar dacă situația de acum nu ne place, mulțumiți-I lui Dumnezeu în orice împrejurare. Cuprindeți-vă în răbdare, durează puțină, foarte puțină vreme, iar apoi vom trece de la credință la vedere. Din inimă Îi aducem slavă și cinste Domnului nostru. Amin.

Doamne Dumnezeule atotputernic, toți împreună Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul că Tu ne-ai deschis inimile și ochii noștri, Tu ni Te-ai descoperit, ne-ai descoperit Cuvântul Tău, ne-ai deschis înțelegerea pentru Scripturi.

Iubite Domn, binecuvântează gloata Ta răscumpărată prin Sânge, binecuvântează-i pe toți cei ce cred Cuvântul Tău pentru ca ei să trăiască pregătirea lor prin har. Deja acum Îți mulțumim că Tu, în timpul nostru, vei duce la încheiere lucrarea Ta, iar apoi vei continua cu Israel și vei face ceea ce ai făgăduit în Cuvântul Tău.

Iubite Domn, Îți mulțumim că ai descoperit planul Tău de mântuire, sfatul vocii Tale, până în toate amănuntele. Îți mulțumim din toată inima și Te rugăm salvează pe cei pierduți, eliberează pe cei legați, vindecă pe cei bolnavi. Iubite Domn, Ți-i aducem pe toți frații și pe toate surorile, pe toți cei mai în vârstă, pe cei ce sunt în nevoi, în necazuri, pe toate familiile, pe toți cei ce trăiesc singuri, pe toți. Fie ca toți să fie întăriți, mângâiați și să știe că în curând vom birui. Luptători, înainte!

Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima pentru scumpul și sfântul Tău Sânge, Îți mulțumim pentru Sângele noului legământ, Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău sfânt și prețios pe care ni l-ai descoperit. Îți mulțumim pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot Adevărul. Îți mulțumim că, așa cum ai făgăduit, Tu l-ai trimis pe robul și prorocul Tău. Noi am recunoscut timpul în care trăim și putem avea parte de ceea ce Tu faci în prezent. Sfînțească-se Numele Tău, o, Dumnezeule, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ, cu noi și prin noi toți, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.